

การศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อ
โฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ :

กรณีศึกษา สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์

A study of Success of Management Information System for Movie & Advertising

Media Licensing in Film & Video Management :

A case study of Film and Video Screening Office

วชิพร เนตรทิพย์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศ ปัญหาและอุปสรรคในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ตลอดจนแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศมาใช้ในการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิทยุทัศน์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ โดยใช้วิธีวิจัยเอกสารและวิจัยสนาม ผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จาก 4 กลุ่มงาน จำนวน 6 คน ผลการศึกษาพบว่า ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ประสบความสำเร็จในการนำมาใช้เพื่อขับเคลื่อนภาระกิจของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้มากขึ้น แต่เนื่องจากระบบที่นำมาใช้ยังมีรายละเอียดบางประการที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้เกิดความสมบูรณ์อย่างสูงสุด อาทิเช่น ปัญหาด้านการออกแบบของระบบที่มีความซับซ้อน ด้านการปฏิบัติที่มีความซ้ำซ้อน ด้านความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานระบบของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านความคลาดเคลื่อนในการประมวลผลข้อมูล ด้านการสืบค้น ด้านบุคลากรในการแก้ไขปัญหาที่ไม่เพียงพอ และได้มีแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อาทิเช่น ควรลดความซับซ้อนในส่วนที่ไม่จำเป็นลง หรือสามารถดำเนินการเดินหน้าตามขั้นตอน โดยไม่ต้องเริ่มต้นใหม่ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ลดความผิดพลาดและข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้มีความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น รวมถึงจัดให้มีการอบรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานได้อย่างถูกต้องต่อไป เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ประสบผลสำเร็จ และเกิดประสิทธิภาพอย่างสมบูรณ์ สูงสุด

คำสำคัญ : ระบบสารสนเทศ, วิทยุทัศน์และสื่อโฆษณา, ภาพยนตร์และวิทยุทัศน์, สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์

สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ : กรณีศึกษา สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ : กรณีศึกษา สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์

**นักศึกษาลัทธิสุตธรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ในโลกปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลสารสนเทศหรือสังคมสารสนเทศ (Information society) เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของประชาชนและองค์กรต่างๆ อย่างเลี่ยงไม่ได้ เทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแข่งขันและเป็นประโยชน์ในการ พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ประสิทธิภาพในการดำเนินการนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับการนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้เพื่อให้เกิด ประโยชน์ในองค์กรมากน้อยเพียงใด จึงเป็นที่ยอมรับว่าระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการ ตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา และการบริหารจัดการ ตั้งแต่การวางแผน จัดระบบงาน การควบคุมกำกับ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนางานให้มีคุณภาพ

และด้วยวิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเพื่อให้เป็นการบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะใช้โมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน หรือที่เรารู้จักกันว่า “ไทยแลนด์ 4.0” นั่นเอง และเพื่อให้การขับเคลื่อนเกิดเป็นรูปธรรม รัฐบาลจึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

โดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ซึ่งได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนางานและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

และด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สังกัดกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นองค์กรหลักที่มีบทบาทและภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแลภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่นำออกฉาย ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 โดยจะต้องผ่านการตรวจ

พิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รวมทั้งกฎหมายข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งดำเนินงานตามนโยบาย และแผนงานสำคัญของรัฐบาลที่เน้นการปฏิบัติงานที่รวดเร็ว มีความคล่องตัว ยืดการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก

และเนื่องจากสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มีภารกิจในการกำกับดูแล และให้บริการแก่ผู้ประกอบการ หรือผู้มาติดต่องานกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานโดยการใช้บุคลากรในการปฏิบัติงานเป็นหลัก หลายครั้งมีการประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากร หรือการส่งต่อข้อมูลในกรณีที่มีการสับเปลี่ยน โอนย้ายบุคลากร ทำให้การทำงานประสบปัญหาไม่ต่อเนื่อง การบันทึกข้อมูลคลาดเคลื่อน การสืบค้นข้อมูลได้ยาก หรือการค้นหาข้อมูลไม่พบในทันเวลาอยู่บ่อยครั้ง รวมถึงปัญหาการสูญหาย เสียหายของเอกสารหลักฐานประกอบต่างๆ ความผิดพลาดในการจัดเก็บและประมวลผลของข้อมูล ส่งผลให้การปฏิบัติงานหรือการให้บริการล่าช้า

ด้วยปัญหาที่ประสพดังกล่าว สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จึงได้มีการศึกษากระบวนการงานศึกษาถึงความต้องการของผู้ใช้งานเพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลขึ้นมา ทั้งด้านการให้บริการแก่ผู้เข้ารับบริการ และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยจัดการ ในการทำงานในส่วนต่างๆ ขององค์กรให้มีสมรรถนะมากขึ้น จัดทำระบบฐานข้อมูลภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้เป็นคลังข้อมูลเพื่อการจัดเก็บสืบค้น เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น และเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ทันต่อยุคสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ช่วยลดเวลาในการปฏิบัติงาน ลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับบริการ อีกทั้งเป็นการพัฒนาศูนย์ข้อมูลดิจิทัลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไปบูรณาการกับภารกิจต่างๆ ของหน่วยงานต่างๆ ภายใต้สังกัดกระทรวงวัฒนธรรมต่อไป

สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้ดำเนินการนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยในกระบวนการจัดการงานตรวจภาพยนตร์ วีดิทัศน์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อลดข้อผิดพลาดและเพิ่มประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดของงาน การนำระบบสารสนเทศมาใช้ ยังช่วยในแง่ต่อการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูล ในส่วนของการให้บริการ ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอใบอนุญาต online ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานฯ ได้ อีกทั้งผู้ประกอบการยังสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จึงได้ทำการศึกษาการพัฒนาโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 เพื่อการบริหารจัดการต่างๆ ตามพันธกิจหลัก

และในปัจจุบันได้ดำเนินการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ การอนุญาตภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อนำผลการประเมินประสิทธิภาพและความสำเร็จของระบบไปปรับปรุงข้อบกพร่อง และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการใช้งานระบบสารสนเทศสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) โดยการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป เช่น เอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย คู่มือการปฏิบัติงาน พระราชบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบสารสนเทศมาใช้งาน เป็นต้น
2. การวิจัยสนาม (field research) โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยทำการสัมภาษณ์ไปตามคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามข้อที่กำหนดไว้เท่านั้น และผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นคำถามในการสัมภาษณ์และจดบันทึกข้อมูลและบันทึกเสียงตามคำบอกของผู้ถูกสัมภาษณ์

การวิจัยในครั้งนี้ มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร (Population) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์และวีดิทัศน์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.1 เจ้าหน้าที่กลุ่มคลังข้อมูลภาพยนตร์และวีดิทัศน์
- 1.2 เจ้าหน้าที่กลุ่มตรวจพิจารณาภาพยนตร์
- 1.3 เจ้าหน้าที่กลุ่มตรวจพิจารณาวีดิทัศน์
- 1.4 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทั่วไป

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจงเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศ ของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มตรวจพิจารณาภาพยนตร์ จำนวน 2 คน กลุ่มตรวจพิจารณาวีดิทัศน์ จำนวน 2 คน และกลุ่มคลังข้อมูลภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จำนวน 1 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทั่วไป จำนวน 1 คน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่และผู้ใช้งานระบบสารสนเทศ ของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Structured interview or Formal interview) ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดที่แน่นอนตายตัวจะสัมภาษณ์ผู้ใดก็ใช้คำถามเดียวกัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2561, หน้า 75) และการสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้กำหนดวันนัดหมายวันสัมภาษณ์ โดยได้แจ้งให้ผู้สัมภาษณ์ทราบก่อนล่วงหน้า ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะใช้การจัดบันทึก โดยก่อนสัมภาษณ์จะขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการจัดบันทึกการสนทนาก่อนทุกครั้ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดยการรวบรวมข้อมูลจากรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาการวางระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551
2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ โดยเลือกวิธีสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Structured interview or Formal interview) โดยผู้วิจัยต้องทำการสัมภาษณ์ ไปตามคำถามที่กำหนดไว้ ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามข้อที่กำหนดไว้เท่านั้น และผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นคำถามในการสัมภาษณ์และจัดบันทึกข้อมูล ตามคำบอกของผู้สัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็น แล้วนำมาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์
2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นคำถาม แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์
3. นำข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสรุปผลการวิจัยความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยใช้การนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนา

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ : กรณีศึกษา สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการใช้งานระบบในการปฏิบัติงาน และให้บริการประชาชนต่อไป

ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมจากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่าง ส่วนใหญ่เห็นว่าการนำเอาระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน มีส่วนทำให้ผู้ปฏิบัติงานและ/หรือผู้รับบริการ มีความพึงพอใจ เพราะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานให้กับสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้ค่อนข้างมาก ในด้านของการจัดเก็บฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น และจากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล สามารถนำมาสรุป ได้ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่าหลังจากที่ทดลองใช้งานระบบสารสนเทศแล้วนั้นความสำเร็จของการใช้งานระบบสารสนเทศดังกล่าว สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับผู้ปฏิบัติงาน และหน่วยงานได้ เพราะในอดีตระบบการปฏิบัติงานจะเป็นแบบแมนนวล หรือบันทึกข้อมูลต่างๆ ด้วยมือลงในสมุดทะเบียนรับต่างๆ หรือการสร้างไฟล์งานใน Microsoft Office ซึ่งถือว่าเป็นเทคโนโลยีในรูปแบบเดิม และด้วยภารกิจงานของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จะต้องมีการทำงานเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานต่างๆ จำนวนมากที่ผู้ประกอบการจะต้องมายื่นประกอบการขอตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ทำให้การจัดเก็บเอกสารสิ้น และการสืบค้นทำได้ค่อนข้างยากลำบาก มีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารสูญหาย เสียหาย หรือค้นหาไม่พบ ในกรณีที่มีการโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานก็จะเกิดปัญหาของการทำงานที่ไม่ต่อเนื่อง แต่เมื่อได้มีระบบสารสนเทศเข้ามาจัดการ ทำให้การทำงานมีระบบมากขึ้น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เห็นวาระบบสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้กับระบบงานได้ดี เป็นการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานและแนวทางในการปฏิบัติงานเป็นตัวควบคุมมาตรฐานในการทำงาน และก็ควบคุมแนวทางการทำงานให้แต่ละคนมีแนวทางปฏิบัติ ช่วยสร้างมาตรฐานในการทำงาน

ประสิทธิภาพความรวดเร็วในการทำงาน ไม่ต้องเสียเวลาในการค้นหา สามารถสืบค้นต่างๆได้สะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น การสืบค้นโดยการป้อนคีย์เวิร์ด หรือคำสำคัญเพียงไม่กี่คำ ก็สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว มีการจัดระเบียบของข้อมูลที่เป็นระบบ สามารถสืบค้นได้ง่าย และสามารถนำข้อมูลต่างๆ มาประมวลผลในเชิงสถิติ เพื่อจัดทำมาตรฐาน เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานให้มีการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สามารถปฏิบัติงานได้ทุกที่ แม้ไม่ได้อยู่ที่โต๊ะทำงาน หรือหน้าจอคอมพิวเตอร์ เพราะสามารถทำงานผ่านโทรศัพท์มือถือได้ทุกที่

2. จากการวิจัย พบว่าปัญหาและอุปสรรคของการใช้งานระบบนั้น ยังคงเป็นปัญหาของการใช้งานระบบได้ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ด้านผู้ใช้งาน/ผู้พัฒนา

(1) ปัญหาของผู้ใช้งานที่ยังขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้งานระบบ

(2) การติดต่อผู้ดูแลหรือผู้พัฒนาระบบเพื่อทำการแก้ไขปัญหาในการใช้งาน ต้องใช้เวลา และบางครั้งไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที

ส่วนที่ 2 ด้านการใช้งานตัวระบบสารสนเทศ

(3) ปัญหาของการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ฐานข้อมูลที่นำเข้าไปในระบบ จากเอกสารเดิมมีปัญหาความผิดพลาดของการนำเข้า ทำให้เกิดปัญหาการสืบค้นข้อมูลไม่พบ มีความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาบางอย่าง ทำให้การทำงานล่าช้าในบางครั้ง

(4) ปัญหาความล้าสมัยของฐานข้อมูล ไม่ได้ทำการอัปเดตฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมถึงการแก้ไขข้อมูลแล้ว แต่ยังคงค้างอยู่ในระบบไม่ได้ทำการนำออกจากฐานข้อมูล ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล และจะสร้างความสับสนและดำเนินการผิดพลาดได้

(5) ไม่สามารถอัปโหลดไฟล์ขนาดใหญ่ได้เช่นไฟล์ ภาพยนตร์ และไฟล์เกมต่างๆ

(6) การทำงานในระบบยังต้องทำควบคู่ไปกับเอกสารจริงประกอบ ซึ่งยังไม่เป็นการช่วยลดทรัพยากรได้อย่างเต็มที่ และยังไม่ถือว่าอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้งาน และผู้ประกอบการได้ แม้ว่าจะมีระบบเข้ามาช่วยในการทำงาน แต่ทว่าก็ยังต้องใช้เอกสารจริงประกอบ เนื่องจากการตรวจสอบเอกสารจากคอมพิวเตอร์ยังไม่ช่วยให้การทำงานเร็วขึ้น เพราะต้องใช้เวลาในการดาวน์โหลดไฟล์ จะทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าไปด้วย ซึ่งถือว่าระบบสารสนเทศที่นำมาใช้นี้ ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการใช้งานได้ร้อยเปอร์เซ็นต์

(7) การใช้งานระบบที่มีความซ้ำซ้อน ไม่สามารถดำเนินงานต่อในขั้นตอนต่อไปได้ตามลำดับ ต้องกลับมาเริ่มต้นใหม่ที่หน้าแรกเสมอ

3. จากการวิจัย พบว่าแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิทยทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์ คือการพัฒนาตัวระบบให้รองรับการใช้ได้อย่างคล่องตัว โดยเริ่มจาก

(1) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ใช้งานจริง ให้มีมาตรฐานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จัดการอบรมการใช้งานระบบ หรือจัดทำคู่มือเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานสะดวกง่ายขึ้น

(2) ความต้องการให้ทางผู้พัฒนาได้มีการสำรวจ หรือทำแบบประเมินการใช้งานระบบสารสนเทศ เพื่อรับทราบถึงผลการใช้งานจริง และทราบปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างการใช้งาน เพื่อนำไปทำการปรับปรุงและพัฒนาข้อบกพร่องต่างๆ ให้สมบูรณ์ เพื่อเป็นระบบสารสนเทศที่เข้ามามีบทบาทและช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพอย่างเต็มรูปแบบ

(3) เนื่องจากกระบวนการทำงานของหน่วยงานมีความเฉพาะตัว ดังนั้น ระบบควรจะต้องสนองความต้องการของผู้ใช้งานจริงได้ และพัฒนาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้งาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

(4) พัฒนาพื้นที่สำหรับรองรับการจัดเก็บ และจัดการข้อมูลมากเพียงพอต่อการใช้งาน เนื่องจากหากในอนาคตสามารถทำกระบวนการอัปโหลดไฟล์ภาพยนตร์ หรือวิทยทัศน์ได้จำเป็นต้องมีพื้นที่ฐานข้อมูลรองรับอย่างเพียงพอ

(5) พัฒนารูปแบบและดีไซน์ของระบบสารสนเทศให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ออกแบบให้การใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน และตอบสนองการใช้งานจริง

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยการศึกษาความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ : กรณีศึกษา สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความพึงพอใจในการใช้งาน มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้งานระบบสารสนเทศของกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง 4 กลุ่มงาน คือ กลุ่มตรวจพิจารณาภาพยนตร์, กลุ่มตรวจพิจารณาวิทยุทัศน์, กลุ่มคลังข้อมูลภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ และฝ่ายบริหารทั่วไป สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้ค่อนข้างดี ซึ่งพบว่า มีความสอดคล้องกับตัวแบบแนวคิดและทฤษฎีของ Van Meter and Van Horn (อ้างถึงในบุญเกียรติ การะเวกพันธุ์, 2564, หน้า 126-128) ได้ร่วมกันเขียนบทความเมื่อปี ค.ศ.1975 เรื่อง “The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติพร้อมทั้งเสนอตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งแวนมิเตอร์ และแวนฮอร์น ได้ตั้งชื่อตัวแบบนี้ว่า “A Model of the Policy Implementation Process” ประกอบไปด้วยตัวแปรหลัก 6 ตัว คือ

ตัวแปรที่ 1 วัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย พบว่ามีความสอดคล้องในการนำระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ มาใช้ในการบริหารจัดการและขับเคลื่อนภารกิจของหน่วยงาน ซึ่งสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ มีความชัดเจนในการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวิจัย พบว่าในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ ยังมีข้อจำกัดที่สอดคล้องกับตัวแปรที่ 2 คือ ทรัพยากร ซึ่งในที่นี้หมายถึง บุคคล วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า ข้อจำกัดในงบประมาณอาจทำให้การพัฒนาระบบไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้งาน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับการใช้งานระบบสารสนเทศให้เพียงพอ ต่อความต้องการ รวมถึงการให้ความรู้ ความเข้าใจ หรือมีการอบรมให้แก่ผู้ใช้งานก่อนที่จะทำการปฏิบัติงานจริง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับงานใช้งานระบบ

ปัญหาและอุปสรรคบางประการที่สอดคล้องกับตัวแปรที่ 3 การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสื่อสารระหว่างผู้กำหนดนโยบายหรือหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และตัวแปรที่ 4 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ในส่วนของการติดต่อประสานกับผู้บังคับบัญชา ในการดำเนินงานต่างๆ สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยการบังคับใช้ของการปฏิบัติงาน เป็นไปตามสายบังคับบัญชาตามลำดับชั้น และฝ่ายดูแลระบบ ซึ่งในสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิทยุทัศน์ สามารถดำเนินการได้รวดเร็วโดยการสื่อสารโดยตรง ซึ่งอาจจะไม่ต้อง

ทำเป็นหนังสือและดำเนินการตามระบบสารบรรณอย่างเป็นทางการ ซึ่งทำให้เป็นการทำงานที่ช่วยร่นระยะเวลาได้เป็นอย่างดี ทำให้การแก้ไขปัญหาและอุปสรรค สามารถทำได้ทันเวลาที่

ตัวแปรที่ 5 สภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย มีความสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้โดยเพื่อเป็นการสนับสนุนและผลักดัน ว่าการนำระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์มาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงาน ทบสนองวิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเพื่อให้เป็นการบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะใช้โมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน หรือที่เรารู้จักกันว่า “ไทยแลนด์ 4.0” นั้นเอง

ตัวแปรที่ 6 ความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน หากได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้ปฏิบัติ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติก็ย่อมจะมีสูงตามไปด้วย สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้โดยสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ในการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาตภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ แม้ว่าจะพบเจอปัญหา หรืออุปสรรคในระหว่างการปฏิบัติงาน จากตัวแปร 2 (ทรัพยากร) ตัวแปรที่ 3 (การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติ) และตัวแปรที่ 4 (ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) บางประการ แต่ก็พยายามที่จะดำเนินการอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะทำการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถดำเนินต่อไปได้ และจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ปฏิบัติมีการแนะนำ และเสนอแนวทางการความต้องการในการใช้งาน สำหรับการต่อยอดพัฒนาระบบต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาวิจัยนี้ ยังสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ดังที่อ้างอิงในบุญเกียรติ การะเวกพันธ์ุ (2564, หน้า 22) อธิบายว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการ และการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การบริหารงานแบบมีอาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการโครงสร้างที่กะทัดรัดและแนวราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขันการให้บริการสาธารณะ การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ และได้เสนอเหตุผลที่ต้องนำแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มาใช้ ดังนี้

1. กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่ต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบที่เปลี่ยนแปลงไป

2. ระบบราชการไทยมีปัญหาที่สำคัญคือความเสื่อมถอยของระบบราชการและขาด
 ธรรมภิบาล ถ้าภาครัฐไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ โดยยึด
 หลักธรรมาภิบาล ก็ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมในอนาคตด้วยดังนั้นการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการ
 บริหารจัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เป็น
 รูปธรรมมีแนวทางในการบริหารจัดการ ดังนี้

- (1) การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
- (2) ลดการควบคุมจากส่วนกลางและเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน
- (3) การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล
- (4) การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร (เช่น การฝึกอบรม ระบบค่าตอบแทนและระบบ
 คุณธรรม) เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์
- (5) การเปิดกว้างต่อแนวคิดในเรื่องของการแข่งขันทั้งการแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน
 และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของภาคเอกชน ในขณะเดียวกันภาครัฐ ก็หันมาทบทวนตัวเองว่าสิ่ง
 ใดควรทำเองและสิ่งใดควรปล่อยให้เอกชนทำ

ซึ่งการนำระบบเข้ามาเป็นส่วนขับเคลื่อนในการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น เป็นการเพิ่ม
 ประสิทธิภาพให้กับหน่วยงาน และเป็นการให้บริการที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานให้กับประชาชน ผลักดันให้
 หน่วยงานภาครัฐเพิ่มศักยภาพและปรับตัวให้เข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ที่ก้าวหน้าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่อยู่
 ตลอดเวลา

และผลการวิจัยในครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตานันท์ ลมสูงเนิน (2547, หน้า ก) เรื่อง
 การพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับ แหล่งเรียนรู้ โรงเรียนบ้านแก้งยาว อำเภอบ้านเขวาสำหนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ที่พบว่า ข้อมูลสารสนเทศมีความสำคัญและจำเป็นต่อหน่วยงานเพื่อใช้ในการ
 ตัดสินใจของผู้บริหาร ข้อมูล สารสนเทศที่ดีมีคุณภาพต้องมีการตรวจสอบความถูกต้อง แม่นยำ ครอบคลุม มี
 ความชัดเจนเป็นปัจจุบัน เกี่ยวข้องตรงต่อความต้องการของผู้ใช้ได้ง่าย รวดเร็ว นำผลรายงานในเวลาทันต่อ
 เหตุการณ์ผลการ พัฒนาระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ โรงเรียนบ้านแก้งยาว อำเภอบ้านเขวาสำหนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1 การดำเนินการพัฒนาในรอบที่ 1 พบว่า การจัดระบบ
 สารสนเทศมี ประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้รวบรวมได้ครบถ้วน ตรงตามความต้องการ
 ของครู 56 ความถูกต้องของข้อมูลมีมากขึ้น การจัดการทำได้รวดเร็ว การสืบค้นได้ทันเหตุการณ์ ข้อมูลมีการ
 ปรับบ่อย เสมอ เป็นปัจจุบัน จะมีปัญหาเพียงการนำข้อมูลไปใช้ แต่เมื่อดำเนินการพัฒนาในรอบที่ 2 พบว่า
 การจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ จัดได้ครบกระบวนการ 6 ขั้นตอน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 ซึ่งรายละเอียดแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล
2. ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล

3. ขั้นตอนการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ
4. ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ
5. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ
6. ขั้นตอนการนำข้อมูลไปใช้ หรือการนำเสนอข้อมูล

ผลการศึกษาการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ตามกระบวนการ 6 ขั้นตอนใน ครั้งนี้ ทำให้โรงเรียนบ้านแก้งยาว มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ คุณสมบัติของ สารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ เรียกใช้งาน ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง ครบถ้วน ครอบคลุม การจัดการศึกษามี คุณภาพยิ่งขั้นกว่าที่ยังไม่มีการพัฒนา

นอกจากนี้แล้ว ผลการวิจัยที่ได้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ศรีเป็รื่อง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ ศึกษาเรื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้จัดการด้าน บัญชีของกองทุนหมู่บ้านภายใน อำเภอท่าใหม่ จังหวัด จันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำระบบสารสนเทศมาใช้จัดการด้านบัญชีของ กองทุนหมู่บ้าน ภายใน อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับดี มาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการ ประมวลผลข้อมูล และด้านปัจจัย นำเข้า
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำระบบสารสนเทศมาใช้จัดการด้าน บัญชีของกองทุนหมู่บ้าน ภายใน อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานะทางตำแหน่ง เพศ วุฒิ 57 การศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการใช้งานระบบสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การพัฒนาสารสนเทศในการเพิ่มพื้นที่จัดเก็บข้อมูล หรือ server เพื่อรองรับการดาวน์โหลด ไฟล์ภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ขนาดใหญ่เข้าไปในระบบ คือการพัฒนาให้ระบบสารสนเทศตอบสนองความ ต้องการการใช้งานอย่างสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการรองรับเทคโนโลยีในอนาคตที่จะมีการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับแนวคิดของ

การนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก และเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ ผู้ปฏิบัติงาน หรือสร้างระบบมาตรฐานให้กับหน่วยงาน เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมากที่ต้องการประมวลผล เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับไปใช้ในการจัดทำรายงานทางสถิติ หรือตามความต้องการการใช้งานต่างๆ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ (2544 : 6) ที่ว่า ระบบสารสนเทศนั้น ไม่จำเป็นต้องได้จาก คอมพิวเตอร์เสมอไป มีการนำระบบสารสนเทศมาใช้ตั้งแต่ก่อนที่จะมีคอมพิวเตอร์ แต่เมื่อมีคอมพิวเตอร์ เกิดขึ้น จึงมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการประมวลผลกับข้อมูลที่มีจำนวนมากๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ ถูกต้องรวดเร็ว ทันตามความต้องการยิ่งขึ้น ดังนั้นระบบสารสนเทศในปัจจุบัน คือ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ใน การประมวลผลเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ แล้วทำการเก็บรวบรวมสารสนเทศให้เป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ให้ เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน หรือช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม คอมพิวเตอร์เป็นเพียงเครื่องมือในการจัดเตรียมสารสนเทศที่ต้องการ แต่การจะนำสารสนเทศที่ถูกต้องและ

นำไปใช้ประโยชน์ได้นั้น จะต้องอาศัยคนในการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบกระบวนการ ประมวลผลและการนำเสนอสารสนเทศไปใช้

และประสิทธิภาพที่ได้จากการใช้งานระบบสารสนเทศ ของสำนักพิจารณาภาพยนตร์วีดิทัศน์ ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถกร (อ้างถึงใน เพิ่มเกียรติ ศิลลาอาสน์, 2551, หน้า 14) โดยสามารถ แบ่งได้ 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ประโยชน์ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency Benefits)

- ช่วยให้องค์กรเป็นแบบแผน (Flattened Organization) ซึ่งทำให้ลดขั้นตอนในการตัดสินใจ องค์กรสามารถทำงานได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
- ช่วยให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในการติดต่อระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือ เครื่องจักรกับเครื่องจักร หรือบุคคลกับเครื่องจักร
- ช่วยในการจัดเก็บข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ หรือมีปริมาณมากและช่วยทำให้การเข้าถึงข้อมูลหรือ โปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านั้นมีความรวดเร็ว
- ช่วยลดต้นทุน ทำให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลซึ่งมีปริมาณมาก และมีความซับซ้อน สามารถดำเนินการได้โดยเร็ว หรือช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนในการดำเนินงานได้มากยิ่งขึ้น
- ทำให้องค์กรเกิดความยืดหยุ่น (Flexibility) ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากสามารถทำงานในที่ ห่างไกลได้

1.2 ประโยชน์ด้านประสิทธิผล (Effectiveness Benefits)

- ช่วยในการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศที่ออกแบบมาเพื่อผู้บริหาร อาทิเช่น ระบบสารสนเทศ สำหรับผู้บริหาร หรือระบบสารสนเทศที่ช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจ จะเอื้ออำนวยให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

จากการวิจัยพบเจอปัญหาการใช้งานระบบของเจ้าหน้าที่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ถึงวิธีการใช้ และวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในการใช้งาน เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีคามถนัดในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ หรือ อินเทอร์เน็ตไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือใช้เวลาในการเรียนรู้มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ ไวยเจริญ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครู ระดับประถมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดกระบี่ โดยผลการวิจัยพบว่า ครูขาดการฝึกอบรม การใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สายพิณ เชื้อน้อย (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สารสนเทศด้านการศึกษาของบุคลากรสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้สารสนเทศของบุคลากรสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ยังมีปัญหาในด้านการแสวงหาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในเรื่องของการฝึกอบรมด้านการใช้ไอซีที สำหรับการปฏิบัติงาน บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาในเรื่องดังกล่าว

สรุป ดังนั้นในส่วนของผู้วิจัย เห็นว่าระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการอนุญาต ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในการจัดการงานด้านภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ประสบ

ความสำเร็จในการนำมาใช้เพื่อขับเคลื่อนภารกิจของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้มากขึ้น แต่ยังมีข้อขัดข้องบางประการที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้เกิดความสมบูรณ์อย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการปฏิบัติ

1. ด้านการพัฒนาและต่อยอดระบบสารสนเทศในอนาคตให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายที่รองรับการปฏิบัติภารกิจของสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในอนาคต ที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เช่น ปัจจุบันนี้กำลังจะมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนั่นจะทำให้กระบวนการทำงานอาจมีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบท และสภาพสังคม รวมถึงปัจจัยต่างๆ ในปัจจุบัน ควรจะพัฒนาระบบให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2. ควรพัฒนารูปแบบแนวทางการป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการใช้งานของระบบ

3. ควรจัดทำช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้งานระบบ กับผู้พัฒนาระบบเพื่อการแก้ปัญหาที่รวดเร็ว

ทันเวลา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาและวิจัยว่าอะไรคือปัจจัย หรือตัวแปรที่ทำให้ระบบสารสนเทศนี้ไม่ประสบความสำเร็จในด้านของการใช้งานจากผู้ประกอบการ หรือภาคประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- จิตตานันท์ ลมสูงเนิน. (2547). การพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ โรงเรียนบ้านแก้งยาว อำเภอบ้านเขว้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1. ดุษฎีนิพนธ์บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ. (2544). การจัดการระบบสารสนเทศในการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (2564). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารวิชาการและจัดการสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐ-ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
- ยุทธนา ศรีเป็รื่อง. (2555 : บทคัดย่อ). การนำระบบสารสนเทศมาใช้จัดการด้านบัญชีของกองทุนหมู่บ้านภายในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิษณุ ไวยเจริญ. (2556). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดกระบี่: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภางค์ จันทรวานิช. (2561). เอกสารประกอบคำบรรยายวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.